

Responzóriový nápev 4. hlasu

(Prokimeny, Alliluia, Kondak+Ikos)

© 2008 irmologion.nfo.sk

Staršia ruténska tradícia:

Pramene: Irmologiony J672, J833, L1709, L1816, S454, S457, S460.
kyjevský nápev v ruských tlačených Obichodoch.¹

Nápev prokimeny 4. hlasu v staršej ruténskej tradícii je doložený v niekoľkých rukopisoch a tlačených irmologionoch v rozmanitých melodických variantoch, ktoré však vychádzajú z rovnakej kostry. Tzv. kyjevský nápev² prokimeny z ruského Obichodu je ukončený skôr, pred opakovaním slov. Výnimkou je prokimen pondelkovej večierne, kde nachádzame plné znenie. Nápev prokimenov uvádzaný v ruských zdrojoch ako *znamenný* je natoľko odlišný od ruténskych variantov, že z hľadiska nášho štúdia nemá význam sa ním zaoberať.

Melódiu môžeme formálne rozdeliť na niekoľko častí. V prvej časti, označenej AB, sa text prokimeny spieva prvýkrát. Ide pravdepodobne o základnú melódiu, ktorá v dávnejšej minulosti slúžila ako prípev k veršom žalmu. V prospech tohto názoru hovorí redakcia kyjevského nápevu v ruských zdrojoch, ktorá pozostáva len z časti AB. Formálne v nej rozlišujeme *prístupku* A a vlastnú melódiu B, ide však o jeden nedeliteľný popevok.

Posledné slová textu prokimeny sa dva až trikrát opakujú v častiach C, D. Predpokladáme, že ide o pôvodný predĺžený záver, ktorý sa pripájal až pri poslednom opakovaní melódie po poslednom (vybranom) verši žalmu. Podľa neumových prameňov sa predĺžený záver spieval na poslednú slabiku textu. Opakovanie niekoľkých posledných slov je ruténskym špecifikom.

Inú líniu prokimenovej melódie reprezentuje v niektorých RI (L1709, S454 a iné) spev³ *Boh Hospód'* znamenného rospevu a kratšie varianty prokimenov. Podobnosť s bežným nápevom prokimeny nie je na prvý pohľad zrejmá. Ich vzájomný vzťah môžeme rekonštruovať na základe podrobnejšej štruktúrálnej analýzy textu a melódie. Na rozdiel od bežných prokimenov je táto melódia v dobrom súlade s neumovými prameňmi 17. storočia.

Novšia mukačevská tradícia:

Pramene: J1086, Choma, Bokšay (zhodne Racin, Sokol, Papp), Bobák,
ústna tradícia v Bratislave (Ba).

Novšia mukačevská tradícia (*prostopenie*) jednoznačne nadväzuje na pôvodné ruténske melódie. Výrazne zjednodušuje nápev, opakovanie v C, D zlučuje do jednej frázy a miestami dvíha melódiu o terciu až dve vyššie.

¹ Обиход нотного пения употребительных церковных роспевов. М., 1909.

² Kyjevský nápev je názov pre ruténske melódie importované na územie moskovskej Rusi a tam aj zapísané.

³ Svojím pôvodom a charakterom sa *Boh Hospód'* takisto radí k prokimenom, hoci sa dnes už stal „predspevom“ k tropárom a spieva sa na tropárovú melódiu.

Boh Hospód:

A **B** **A** **B/C** **D**

L1709:
БОГЪ ГО-ПОДЪ ^И ѿ-ВН-СА НА, ^БГ-ГО-СЛО-ВѢ ГРА-ДЫ ВО И-МА ГО-ПО- - НЕ, ГО-ПО- - - - НЕ.

S457:
БОГЪ ГО- -ПОДЪ ^И ѿ-ВН-СА НА, ^БГ-ГО-СЛО- - - ВѢ ГРАДЫ ВО ИМА ГО-ПО- - - - - НЕ.

S454:
БОГЪ ГО- -ПОДЪ ^И ѿ-ВН-СА НА, ^БГ-ГО-СЛО-ВѢ ГРА-ДЫ ВО И-МА ГО-ПО- - - - - - - - - - - НЕ.

S460:
БОГЪ ГО- -ПОДЪ ^И ѿ-ВН-СА НА, ^БГ- ГО-СЛО-ВѢ ГРА-ДЫ ВО И- МА ГО-ПО- - - - - НЕ.

S460:
БО-КЪ-НИ ГО-ПО-ДИ ПОМОЩИ НА, ^И ѿБЪВН НА ИМЕНЕ ВО- -Е- ГО РА- - - - - ДИ.

S457:

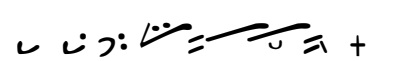

Analýza nápevu *Boh Hospód'* 4. hlasu:

Nápev *Boh Hospód'* je v neumoch⁴ dobre a jednotne dokumentovaný, pričom neumový zápis predovšetkým v rukopisoch zo začiatku 16. storočia je v dobrom súlade s ruténskou melódiou. Najbližšie neumom je L1709 v prvej časti a S460 v druhej.

S411:
 БО - ГЪ ГОС - ПО - ДЪ Ї ІА - ВН - СА ІА₃^{uo}

L1709:
 БОГЪ ГО-ПОДЪ ІА ІА - ВН - СА ІА₃^{uo}

S414: S416/432:
 БА - ГО-САО - ВЕ - НЪ ГРА - ДЫ - Н
 БО ІА - МА ГО-ПО - - - - - НЕ.

S460:
 БА - ГО-САО - ВЕ ГРА - ДЫ
 БО ІА - МА ГО- ПО - - - - - НЕ.

Ako vidíme, nápev patrí bezpochyby k znamennej tradícii, tj. zaznamenanej kriukovou notáciou. V samotnej melódii však nepočuť žiadnu z kanonických popevkov, ide najskôr len o rozvinutú ornamentovanú deklamáciu s ťažiskom na tóne *a*. Rovnako ani neumový zápis neodkrýva žiadnu zo známych irmologických formúl a dokonca ani záver prokimenov nezodpovedá žiadnemu z bežných záverových popevkov. Skúmaná melódia teda predstavuje samostatný prvok v znamennej tradícii bez vzťahu k popevkovému systému irmologionu.

⁴ S411, 414, 415, 416, 426, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 437, 446.

Staršie ruténske prokimeny:

A

J672:

И-КО ВО³-ВЕ-АН-УН-ША-СА ДѢ-ЛА³ ВО-А ГО-СПО-ДН, ВСА ПРЄ-МЪ-РО-ТІ-Ю

J833:

И-КО ВО³-ВЕ-АН-УН-ША-СА ДѢ-ЛА³ ВО-А ГО-ПО-ДН, ВСА ПРЄ-МЪ-РО-ТІ-Ю

J672:

И-АН-А³-А, ѿ-АН-А³-А,

J672:

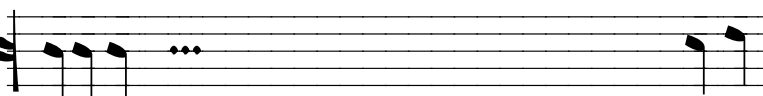
СТЪ ГО-ПО БГЪ НА, СТЪ ГО-ПО БГЪ НА,

J833:

О-КРЄ-НИ ГО-ПО-ДН ПО-МО-ЖИ НА, ѿ Н-БА-ВН НА ѿ-МЕ-НИ

L1709:

О-КРЄ-НИ ГО-ПО-ДН ПО-МО-ЖИ НА, ѿ Н-БА-ВН НА ѿ-МЕ-НИ

S454:

О-КРЄ-НИ ГО-ПО-ДН ПО-МО-ЖИ НА, ѿ Н-БА-ВН НА ѿ-МЕ-НЕ

L1816:

О-КРЄ-НИ ГО-ПО-ДН ПО-МО-

Кувев.⁵:

ГО-ПО ОУ-СЛЫ-ШИ МА, ВНЕДА ВО-

И-КШ ВО³-ВЕ- АНУШАСА ДѢЛА³ ВОА ГОСПОДН, ВСА ПРЄМЪРОТІЮ

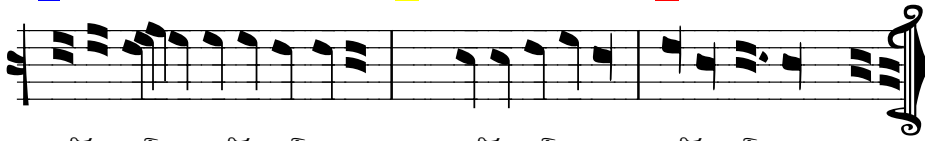
⁵ M. 1909; Pre lepšiu prehľadnosť sú eliminované niektoré evidentné prízvukové úpravy.

B

C

D

J672:

СО-ВО-QH̃ СО-ВО-QH̃ Ê-CH, СО-ВО-QH̃ Ê-CH, СО-ВО-QH̃ Ê- - CH.

J833:

СО-ВО-QH̃ Ê- - -CH, СО-ВО-QH̃ Ê- -CH, СО-ВО-QH̃ Ê- - -CH.

J672:

Ā-ΛΛH-ΛΔ-Λ, Ā-ΛΛH-ΛΔ-Λ, Ā-ΛΛH-ΛΔ- Λ, Ā-ΛΛH-ΛΔ- - - Λ.

J672:

CТІ ГО-ПѠ ГО-ПѠ БГЪ НА, ГО- ПѠ БГЪ НА, CТЪ ГО-ПѠ БГЪ НАШЬ.

J833:

Ѡ-Е-ГО QΛ- - ДН Ѡ-Е-ГО QΛ- -ДН Ѡ-Е-ГО QΛ- - ДН

L1709:

Ѡ-Е-ГО QΛ- - - ДН, Н-МЄ-НН Ѡ-Е-ГО QΛ- - - - - ДН.

S454:

Ѡ-Е-ГО QΛ- - ДН, Ѡ-Е- -ГО QΛ-ДН, Ѡ-Е-ГО QΛ- - ДН.

L1816:

-ЪН НА, Н̄ Н̄-БА-ВН НА Н̄- - - - МЄ- НЄ Ѡ-Е-ГШ QΛ- - - ДН.

Кyjev.:

-ЪЛА-ТН МН К̄НЄ- МЪ, ВНЄ- ДА ВО-ЪЛА-ТН МН ВО-ЪЛА-ТН МН К̄НЄ- -МЪ.

Кyjev:

СО-ВО-QH̃ Ê-CH.

Novšie mukačevské a prešovské prokimeny:

A

J1086:

О-КѢ-НИ ГО-ПО-ДИ ПО-МО-ЩИ НА, ѿ ѿ-БЛА-ВН НА ѿ-МЕ-НЕ

Choma:

О-КѢ-НИ ГО-ПО-ДИ ПО-МО-ЩИ НА, ѿ ѿ-БЛА-ВН НА ѿ-МЕ-НЕ

Bokšay:

О-КѢ-НИ ГО-ПО-ДИ ПО-МО-ЩИ НА, ѿ ѿ-БЛА-ВН НА ѿ-МЕ-НЕ

Bobák, Ba:

О-КѢ-НИ ГО-ПО-ДИ ПО-МО-ЩИ НА, ѿ ѿ-БЛА-ВН НА ѿ-МЕ-НЕ

B

C

D

J1086:

ВО-Е-ГШ РА- ДИ, ѿ ѿ-БЛАВН НА ѿМЕНЕ ВОЕ-ГШ РА- - ДИ.

Choma:

ВО-Е- - ГШ РА-ДИ, ѿ ѿ-БЛАВН НА ѿМЕНЕ ВОЕ-ГШ РА- - ДИ.

Bokšay:

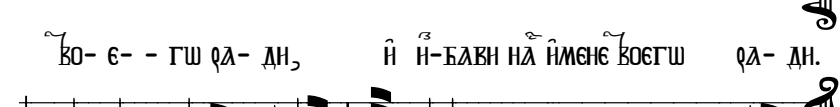
ВО-Е- - ГШ РА-ДИ, ѿ ѿ-БЛАВН НА ѿМЕНЕ ВОЕ-ГШ РА- - ДИ.

Bobák:

ВО-Е- - ГШ РА- ДИ, ѿ ѿ-БЛАВН НА ѿМЕНЕ ВОЕГШ РА- ДИ.

Ba:

ВО-Е- - ГШ РА- ДИ, ѿ ѿ-БЛАВН НА ѿМЕНЕ ВОЕГШ РА- ДИ.

Analýza formúl prokimenu 4. hlasu.

Najprv sa zameriame na ruténsku melódiu a jej odozvu v prostopení z hľadiska jej vývoja a variantov. Časti A, B, C, D uvedieme oddelene a zameriame sa na hlavnú melodickú ideu. Nebudeme prísne dbať o tempo deklamácie a ani o rôzne dĺžky nôt v hlavnej melódii.⁶

Časť A:

S454:

J672:

L1816, Kyjev.:

J833:

L1709:

Bokšay:

J1086, Choma:

Bobák, Ba:

Pôvodná prístupová melódia začína tónom *F* a spočíva v postupnom deklamatívnom stúpaní na tón *a* (S454, J672, L1816, Kyjev). Ak je text dlhší, na spestrenie deklamácie a zdôraznenie určitého slova či myšlienkového predelu pribúda (J833, L1709) odbočka k tónu *c*. Kým staršie nápevy sa vzápätí vracajú na tón *a*, prostopenie už pokračuje ďalej v deklamácii na tóne *c*, teda o terciu vyššie. Vzhľadom na povahu prostopenia je táto zmena prirodzená a očakávateľná.

⁶ Noty, ktoré sa nenachádzajú vo všetkých záznamoch melódie jedného zdroja, značíme zelenou farbou.

Časť B:

1 2 3 4

S454:

L1816:

J672:

J833:

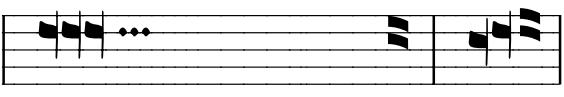
L1709:

Kyjev.:

Choma:

Bokšay:

J1086:

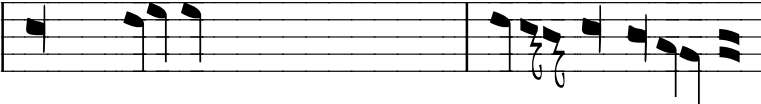
Ba:

Časť B rozdelíme na 4 elementárne úseky. Úsek 1 tvorí jednotne dvojica nôt *a*, *b*, pričom nota *a* často patrí skôr k prístupke A a časť B začína novým slovom na tóne *b*. V úseku 2 majú L1816 a S454 nižšiu melódiu, ktorá je všade inde o terciu vyššie. Je otázne, čo je pôvodnejšie. Úsek 3 je krátke klesanie. Záver – úsek 4, je tvorený finálnou notou *G*, ktorá sa vo väzbe na nasledujúcu časť C rozdrobuje (L1816, J833, Kyjev.). Spôsob rozdrobenia je nejednotný, zdá sa že ide o vzájomne nezávislé zmeny.

V prostopení sa úsek 2 zjednodušuje na samotnú notu *c* alebo spolu s úsekom 3 sa nahrádza deklamáciou na tóne *a*. V najjednoduchšej ústnej tradícii všetky úseky 1,2 a 3 sú čistou deklamáciou. Záverečná nota *G* je rozdrobená v podstate rovnako ako v kyjevskom nápeve. Badať zároveň presun ťažiska z tónu *G* na tón *B*.

Časť C+D:

J672:

L1816:

S454:

J833:

Kyjev.:

L1709:

J1086, Choma:

Bobák, Ba:

Bokšay:

Časti C+D sme v paralelnom prehľade prokimenov oddelili na základe opakovaní textu, avšak po hudobnej stránke hranica medzi C a D nie vždy zodpovedá textovej hranici. V prostopení sa C a D celkom zliali do jedného popevku.

Časť C je v J672 jednoduchá až neúplná a je ťažké zachytiť jej melodický vzorec. Varianty časti C v L1816, S454 a J833 sú podobné, líšia sa len drobnými ornamentačnými črtami a tercióvymi posunmi. Po melodickej stránke C pripomína časť B, zvlášť poslednou notou G s prípadným rozdrobením.

Časť D je v RI pomerne jednotná, rozdiely sú len rytmického charakteru. Niekedy sa vynecháva (bez tak asi len pomocná) nota F a časť D potom predstavuje jednoduchú kadenciu tónov a, G, F, E. V kyjevskom nápeve melódia končí o terciu vyššie na G, predpokladáme však, že ide o novší zásah ruských editorov.

Vzťah ruténskej melódie k ruským neumom

V neumovom zápise prokimenov vládne veľká rozmanitosť a rôzne prokimeny sa od seba výrazne líšili.

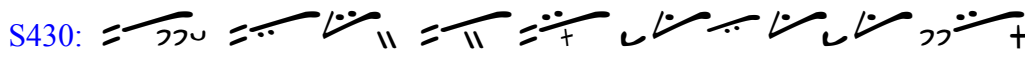
a) Prokimen „*Jáko vozveličišasja*“: rukopisy S411, 426, 429, 430, 432, 433, 434. Neumový zápis pozostáva iba z deklamácie a záveru, čomu svojimi kontúrami prekvapivo presne zodpovedá *kyjevský nápev*:

S432:
 КВ ВО-ВЕ- АНШАСА ДЛАА БОА ГОСПОДИ, ВСА ПРЕМЪРОТІЮ СО-ВО- -QH Ê-CH.

Kyjev.:
 КВ ВО-ВЕ- АНШАСА ДЛАА БОА ГОСПОДИ, ВСА ПРЕМЪРОТІЮ СО-ВО- -QH Ê-CH.

Kyjevský nápev má záver o terciu vyššie, čo v neumoch azda vidno na náhrade predposlednej *stacie s pálkou* znakom *strely* na prelome 16. a 17. storočia. Istým prekvapením je, že neumový zápis zodpovedá iba úsekom A+B ruténskeho nápevu.

b) Prokimen „*Voskresní Hóspodi*“: iba S430. Neumový zápis pozostáva z úvodného nástupu a čistej deklamácie pozdĺž celého textu. V kontraste k tomu je posledná slabika melizmaticky rozvinutá až 15 znakmi.

S430:
 QA- ДН

Či neumové znaky v tomto závere nejak zodpovedajú melódii častí B+C+D, nemožno vylúčiť, ale o bezprostrednej a presvedčivej korelácii sa tu hovoriť nedá.

c) Prokimen „*Hospód' uslyšit mja*“: S429, 430, 431, 432, 437, 446. Neumový zápis zhruba zodpovedá kyjevskej melódii, ktorú sme uviedli. Distribúcia slov je však posunutá:

S429-32:
 ГОСПОДЬ ОУСЛЫШИТЪ МА ЕГ- -ДА ВО- - - - -ЗО- - ВЪ КЪЕ- - - - - - МЪ.

Kyjev.:
 ГО-ПО ОУ-СЛЫ-ШИ МА ВНЕДА ВО-ЗВА-ТИ МИ КЪЕ- МЪ, ВНЕ- ДА ВО-ЗВА-ТИ МИ ВО-ЗВА-ТИ МИ КЪЕ- -МЪ.

d) Spevy „*Alliluia*“, „*Svjat Hospód' Boh naš*“. Neumový zápis zhruba týchto spevov je podobný ako v prípade a) a nezodpovedá bohatšej ruténskej melódii.

Prehľad neumových paralel môžeme uzavrieť konštatovaním, že ruténska tradícia prokimenových nápevov 4. hlasu zrejme súvisí s určitou časťou ruskej tradície zaznamenatej v neumoch. V neumoch nachádzame často kratšie nápevy, kým v ruténskom prostredí majú všetky prokimeny dlhý nápev. Ruské dlhé melódie predstavujú melizmatický rozvoj poslednej alebo niekoľkých posledných slabík, kým v ruténskej tradícii sa vlastná melódia prokimenú začína už skôr a namiesto melizmatického spevu sa uprednostňuje opakovanie slov. Musíme pritom zdôrazniť, že kým súvislosť častí A, D so znamennou tradíciou je zreteľná, v častiach B, C je naše porovnanie menej presvedčivé a nemožno vylúčiť, že v skutočnosti ruténska tradícia nadväzuje na kratší nápev prokimenov a do deklamácie vložila vlastné nové melodické prvky.

Ako sme videli z úryvkov neumového zápisu prokimenov, melódia nie je zostavená z normatívnych popevkov, ktoré poznáme z irmologionu. Prítomnosť melizmatických úsekov teoreticky radí melódiu prokimenov k *velkému rospevu* znamennej tradície, ktorá má svoje vlastné kompozičné pravidlá. Napriek tomu však určité porovnanie nápevu prokimenov so systémom základného znamenného 4. hlasu môže dávať zmysel.

Časť A+B:

Základný popevok prokimenú môžeme z existujúcich prameňov abstrahovať v nasledujúcej podobe:

Napriek ruténskej tendencii dvíhať melódiu o terciu vyššie tu považujeme za pôvodnejšiu vyššiu melódiu. Ak ju prepíšeme o kvartu nižšie, jej schéma vyzerá veľmi podobne úvodnému popevku stichiry 4. hlasu, šlo by teda o *E-vozhlasku* s prístupkou modelovanou podľa plného *vozmeru*:

Úvod stichiry (J672, L1709):

Plný vozmer

Časť C:

Začiatok frázy B aj C po znížení o kvartu nesie výrazné znaky popevku *prehyb*, ktorého finálou v ruténskej tradícii je *E*:

Prehyb, Vaij 9:

Časť B, J833, znížená o kvartu:

Prehyb, L1709, SSD 3:

Časť C, S454, znížená o kvartu:

Časť D:

Kým prvé časti bolo možné porovnať s kanonickými popevkami až po znížení o kvartu, časť D by po takomto znížení mala finálu, ktorá v 4. hlase neexistuje. Musíme ju teda nechať v pôvodnej výške. Navzdory osobitnému neumovému zápisu je možné v časti D vidieť určité črty *konečného voznosu*, ktoré sa neskôr v prostopení stali príčinou zblíženia stichirového a prokimenového záveru.

Konečný voznos, L1816:

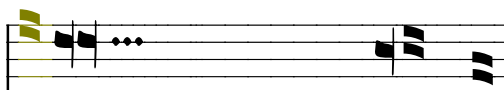
Časť D, J672:

Konečný voznos, Bobák:

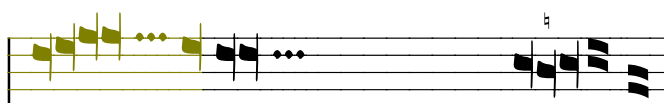
Časť D, Bobák, Ba:

Konečný voznos, Choma:

Časť D, Bokšay:

Podobnosť úsekov prokimenovej melódie teda naráža na niekoľko sporných bodov. Predpokladáme, že finála 4. hlasu je silným invariantom a náš prepis melódie s koncom na tóne E je v „správnej výške“. Preto je otázne, či môže byť prítomnosť určitých melodických modelov 4. hlasu v neadekvátnej výške v úsekoch B a C pôvodná, zvlášť ak v nápeve „Boh Hospód“ nachádzame miesto nich len rozvinutú deklamáciu a v prostopení takmer jednoduchú deklamáciu. Ako pravdepodobnejšie sa nám javí, že časti B a C boli pôvodne deklamatívne a ich neskoršia melódia je len rozkladom tejto deklamácie podľa istých známych melodických motívov. Inými slovami, do dlhej deklamácie na tóne *a* boli vsunuté určité, o kvartu zvýšené melodické prvky 4. hlasu (s ťažiskom na tóne E).

Môžeme sa ešte pýtať, prečo melódia úsekov B a C pripomína práve *E-vozhlasku* s *prehybom*. V znamennom rospeve takáto kombinácia nie je bežná. V pôvodnej melodickej kostre zrejme museli byť určité záchytné body, ktoré mohli viesť k takémuto vyprofilovaniu melódie. Je však možné, že nejde o náhodu a v skutočnosti sa tu cielene aplikoval určitý známy melodický model z inej tradície. Ponúka sa tu veľmi zaujímavá paralela – iteratívny stichirový nápev 4. hlasu tzv. *gréckeho rospevu*, ktorý sa používal v Moldavsku v 17. storočí (rukopis J951). Melodická kostra dvojfrázovej iteratívnej schémy je nasledovná:

Stichira:

Prokimen:

Táto podobnosť nemusí byť náhodná. To samozrejme neznamená, že grécko-moldavský stichirový nápev 4. hlasu bol výslovne vložený do melódie prokimen. Rozhodne však poukazuje na existenciu určitej melodickkej štruktúry 4. hlasu, ktorá sa zachovala a žila vo viacerých post-byzantských tradíciách. A to je dôvod, prečo ruténsky nápev prokimenov, hoci vybočuje zo systému znamennej tradície, má svoju *raison de être*.

Záver:

Nápevy podľa staršej ruténskej tradície:

Utierenň:

Б҃҃҃ ГО-СПО́ДЬ И́ МА-ВНІ-СА НА́МЪ,

Б҃҃҃ ГО-ЛО-ВЕНЪ ГРА-ДЫ́Й ВО И́-МА ГО-СПО́- - - - - ДНЕ.

ВО-КР҃-ННІ ГО́-СПО-ДН, ПО-МО-ЗНІ НА́МЪ, И́ И́З-БА-ВНІ НА́СЪ И́-МЕ-НЕ

ТВО-Е- Г҃҃҃ РА- - - ДН, ТВО-Е- Г҃҃҃ РА- - - - - ДН.

Стіхъ: Б҃҃҃е о҃ушніма на́шима о҃у҃ельішахомъ:

ВІ́-КО-Е ДЫ-ХА́-НІ-Е ДА ХВА́-ЛИТЪ

ГО́- - - - СПО- ДА, ГО́- - - - - СПО- - - - - ДА.

Стіхъ: Хвалі́те б҃҃҃а во свѣты́хъ ѿг҃҃҃, хвалі́те ѿг҃҃҃ во о҃утвержені́и сілы ѿг҃҃҃.

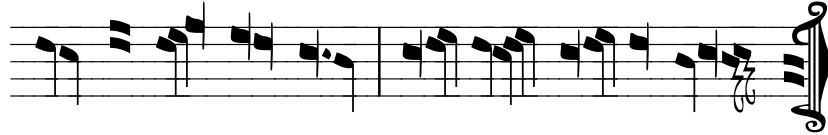

С҃҃҃҃ ГО-СПО́ДЬ Б҃҃҃҃ НА́ШЪ, С҃҃҃҃ ГО-СПО́ДЬ Б҃҃҃҃ НА́ШЪ, С҃҃҃҃ ГО-СПО́ДЬ Б҃҃҃҃ НА́ШЪ.

Sv. liturgia:

ЇЛКѠ ВО-ЗВЕ-ЛІ-ЧИ-ША-СА ДѢ-ЛА ТВО-А ГО-СПО-ДИ, ВСА ПР-Е-МЪ-ДРО-СТІ-Ю

СО-ТВО-РІЛЪ СЪ-СНЪ, СО-ТВО-РІЛЪ СЪ-СНЪ.

Стіх: Їґоголовнѣ дѣшѣ моѣ гдѣ, гдѣ бѣже моѣ, возвелѣчнлса сѣнѣ сѣлѣ.

Pondelok – na liturgii:

ТВО-РІИ АГ-ГЕ-ЛЫ СВО-А ДЪ-ХИ, И СЛЪ-ГИ СВО-А

ПЛА-МЕНЬ ОГ- - НЕН- НЫЙ, ПЛА- МЕНЬ ОГ- - НЕН- НЫЙ.

Стіх: Їґоголовнѣ дѣшѣ моѣ гдѣ, гдѣ бѣже моѣ, возвелѣчнлса сѣнѣ сѣлѣ.

Pondelok – na večerni:

ГО-СПОДЪ ОУ-СЛЫ-ШИТЪ МѦ, ВНЕ-ГДА ВОЗ-ЗВА-ТИ МѦ КЪ НЕ-МЪ.

ВОЗ-ЗВА-ТИ МѦ КЪ НЕ-МЪ.

Стіх: Внѣгдѣ призваѣти мѣ, оуслѣбѣша мѣ бѣзѣ правды моѣ.

Nápevy podľa prostopenia:

Utieraň:

Вос-кр̑-нѣ́ го-спо-ди, по-мо-зи́ на́мъ, ѿ ѿз-ба-ви на́съ ѿ-ме-не

тво-е-гѡ ра-ди, ѿ-ме-не тво-е-гѡ ра-ди.

Стѣхъ: Бѣже оуши́ма на́шима оуслы́шахомъ:

Всѡ-ко-е ды-ха-нї-е

да хва-ли-тъ го-спо-да, да хва-ли-тъ го-спо-да.

Стѣхъ: Хвали́те бѣ́а во свѣты́хъ ѡгѡ, хвали́те ѡгѡ во оутверже́нїи си́лы ѡгѡ.

Сѣ́тъ го-сподѣ́ бѣ́тъ на́шъ, сѣ́тъ го-сподѣ́ бѣ́тъ на́шъ, сѣ́тъ го-сподѣ́ бѣ́тъ на́шъ.

Sv. liturgia:

ЇЛКѠ ВО-ЗВЕ-ЛІ-ЧИ-ША-СА ДѢ-ЛА ТВО-Ѧ ГО-СПО-ДИ, ВЕ-Ѧ ПРЕ-МЪ-ДРО-СТІ-Ю

ГО-ТВО-РІЛЪ ѿ-и, ГО-ТВО-РІЛЪ ѿ-и.

Стіх: Їґґоловнѣ дѣшѣ моѣ гдѣ, гдѣ бѣже моѣ, возвелѣчнлса ѿи ѿфлѡ.

Pondelok – na liturgii:

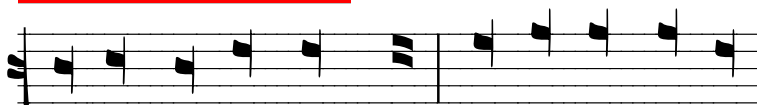
ТВО-РІИ ѿ-ГЕ-ЛЫ СВО-Ѧ ДЪ-ХИ, И СЛЪ-ГИ СВО-Ѧ

ПЛА-МЕНЬ ѿ-Г-НЕН-НЫИ, ПЛА-МЕНЬ ѿ-Г-НЕН-НЫИ.

Стіх: Їґґоловнѣ дѣшѣ моѣ гдѣ, гдѣ бѣже моѣ, возвелѣчнлса ѿи ѿфлѡ.

Pondelok – na večerni:

ГО-СПОДЬ ОУ-СЛЫ-ШИТЪ МѦ, ВНЕ-ГДА ВОЗ-ЗВА-ТИ

МНѢ КЪ НЕ-МЪ ВОЗ-ЗВА-ТИ МНѢ КЪ НЕ-МЪ.

Стіх: Внегдѣ призвѣти мнѣ, оуслышл мѣ бѣз прѣвды моеѣ.